

Втілення ідеї про двопалатний парламент може призвести до руйнації країни зсередини, бо вона сформувалася переважно під впливом кланово-фінансових груп в Україні. Досить згадати історичні факти поділу України на Лівобережну і Правобережну частини, Галичину, Закарпаття. Введення верхньої палати тільки погіршить керованість суспільством. Їй доведеться взяти на себе частину функцій нижньої палати. А тому протистояння між палатами неминуче. Це погіршить законодавчий процес. Верхня палата знову ж таки вступає у протиріччя з Кабміном, оскільки буде сформована з представників регіонів, які заінтересовані у регіоналізації, а Кабмін заінтересований у централізації.

ПРОБЛЕМИ ПОДАЛЬШОЇ РОЗБУДОВИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ

Доп. - Вакуленко О., Ю-33
Наук. кер. – ст. викл. Сінченко Ю.П.

Кожна людина має невід'ємні, дані їй від народження, права та свободи. Вони не даються жодною державою, законом, отже не можуть бути взяті ними. Держава лише за допомогою права може регулювати процес їх реалізації. Важливо наголосити, що у правовій державі категорично недопустиме нехтування правами і свободами не лише заради егоїстичних групових чи партійних інтересів а навіть і з посиланнями на "високі» державні або національні інтереси. Тобто у правовій державі, цим правам і свободам надається пріоритет порівняно з будь-якими іншими інтересами.

Розглянемо власне Конституцію України. У статті 1 зазначається, що Україна є незалежною, суверенною, демократичною, соціальною, правовою державою. І якщо наша держава - суверенна та незалежна не викликає сумніву, то демократичною, соціальною, а тим більше правовою її назвати важко. Проблема створення правової держави в Україні є чи не найголовнішою, оскільки сьогодення вимагає якісних перетворень, змін, удосконалень.

Моніторинг Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини засвідчує, що однією з найбільш гострих залишається проблема

реалізації громадянами права на судовий захист. З цього питання надходить більше третини усіх звернень громадян. І це не може не тривожити, адже саме суди є основною ланкою національної системи захисту прав людини. У минулому році кількість таких звернень зросла майже вдвічі. Найбільше скарг надійшло на необґрунтованість вироків та рішень судів, несвоєчасний та неналежний розгляд справ та дій суддів. Проведений аналіз звернень громадян дає підстави зробити висновок про те, що, попри вжиті заходи, спрямовані на вдосконалення судової системи, проведення так званої малої судової реформи, прийняття Закону України "Про судоустрій України", сподіване на докорінне поліпшення судової системи не виправдалися. Ситуація з реалізацією права на судовий захист продовжує залишатися в Україні незадовільною.

Загострюється, зокрема, проблема апеляційного та касаційного оскаржень рішень та вироків судів першої інстанції, адже після внесення змін до Цивільно-процесуального кодексу рішення суду можна оскаржити в апеляційному та касаційному порядку виключно через суд першої інстанції, який приймав це рішення. І в багатьох випадках саме суд першої інстанції, який, зрозуміло, в цьому не дуже зацікавлений, блокує процес оскарження. На стан судового захисту громадян вкрай негативно впливає тяганина при розгляді справ. Тому зрозуміло, що судова реформа в Україні ще не є завершеною. Судова система потребує вдосконалення, оскільки не може повністю забезпечити якісний, неупереджений, розгляд справ. До речі, прийнятий нещодавно Закон України "Про судоустрій" уже потребує змін, оскільки рішенням Конституційного суду Касаційний суд України визнано неконституційним, б в Основному Законі про нього не йдеться.

Правова держава неодмінно повинна асоціюватися із свободою слова, незалежністю засобів масової інформації, високою правовою, політичною культурою громадян. На превеликий жаль до цього часу в Україні так і не створено жодного друкованого загальнонаціонального незалежного видання та громадського телебачення, які надавали б неупереджену, виважену інформацію, консолідували суспільство. Дезінформація населення приводить і до

прийняття хибних політичних рішень, що завдає великої шкоди державі вцілому.

Проте свобода слова має й іншу сторону, інший вимір. Є чимало листів громадян, у яких вони просять про захист їх від масової пропаганди насилля, жорстокості, розпусти, що завдають великої шкоди моральним та духовним цінностям нашого народу, травмують психіку молоді, породжують небачену за своєю жорстокістю злочинність. Викликає тривогу і той факт, що деякі ЗМІ на догоду своїм спонсорам і засновникам виконують роль інформаційних кілерів, тим самим завдаючи непоправної шкоди демократичним засадам суспільства, що тільки формується. Держава потребує якісного закону "Про незалежні засоби масової інформації", який би урегулював правові, економічні, політичні принципи їхньої діяльності. Адже досвід розвинутих країн світу незаперечно переконує, що без справді незалежних ЗМІ неможливо побудувати цивілізованої, демократичної, правової держави.

Демократична трансформація українського суспільства, розбудова правової держави означає докорінне якісне перетворення "успадкованих" від колишнього СРСР не тільки відносин власності та способу суспільного виробництва, а й відносин організації та функціонування органів державної влади, політичних, юридичних, управлінських відносин між державою і громадянином, політичними структурами, суспільної, політичної, правової свідомості, духовної культури вцілому. Навіть найрадикальніші перетворення окремо в системі матеріальних умов суспільного відтворення самі по собі неспроможні викликати якісних за своєю суттю і змістом змін у системі суспільних відносин, якщо вони одночасно не супроводжуватимуться такими ж глибокими перетвореннями в системі органів державної влади, політичній системі суспільства, системі суспільної, зокрема політичної та правової, свідомості, політичній та правовій культурі тощо. Тобто мова йде про розбудову правової держави, та про якісне демократичне перетворення всіх сфер життя, яке б відповідало вимогам часу.